

Bu yazı dizisi düşündüğümünden de fazla uzadı. Hesap ettim 400 kitap sayfası civarında. 1974'lerde başlayan devrimci yaşamımın önemli kesitlerini yazdım. 9 yıl hapis yattım. Yazı dizisine bu nedenle "**hapishane günlüğü**" adını verdim. Bu yazı dizisiyle birlikte eski yoldaşlarımın pek çoğundan ciddi ve olumlu tepkiler aldım. Bazı olayların tarih ve yer açısından eksiklikleri olduğunu söyleyenler oldu. Hiç kimse, yazdığım hiç bir olayın doğru olmadığını söylemedi. Söylemesi de zaten mümkün değil. 30 sene öncesini yazıyorum. Unuttuğum, eksik hatırladığım şeyler mutlaka olacaktır. Bu son derece doğal. Eksiklikler, yazdığım şeylerin özünü değiştirmiyor.

Yazdığım her bölüm ortalama 400 kişi tarafından okunmuş. Bu çok büyük bir sayı. Üstelik okur sayısı her geçen gün artıyor. Okuyucuların, özellikle de eski yoldaşlarımın olumlu ya da olumsuz tepkilerini bekliyorum. İtiraz ettikleri, doğru değil dedikleri bir yer varsa buyursunlar söylesinler. İddia ediyorum söyleyemezler.

Bu yazı dizisi malum çevreleri çok rahatsız etti. **Pehlivan tefrikası(!)** olduğunu söylediler. Malum çevrenin önemi yoktur. Mihrac Ural'ın başını çektiği birkaç kişilik ihanet çetesi dışındaki yoldaşlarıma teşekkür ediyorum.

Bu dizi Malum çevre dışında bir takım insanlarda da huzursuzluk yarattı. Bunlar, geçmişte bu örgüt içersinde şu ya da bu şekilde yer almış kişilerdi. Geçmişlerini yiyerek yaşayan ve günümüzde hiçbir şey yapmayan kimselerdi. Bu dizi başladığı zaman korkuya kapıldılar. Bunlardan bazıları, "**olaylar yanlış anlatılıyor(!) biz de yazacağız ama bu sitede değil**" dediler. Bunları duyuyoruz. Ben hep söyledim. Yazamazlar. Adam gibi oturup yazamazlar. Açık söylüyorum. Kimse kızmasın ve şapkasını eline alsın ve düşünsün bakalım. Yazamayacaklarını söylerken yanlış anlaşılmasın, düşündüklerini gerçek niyetlerini açık açık yazamazlar demek istiyorum. Suyu sabuna dokunmadan yazabilirler, Mihrac Ural ve bir iki kişilik çetesinin bildikleri tanığı oldukları pislik ve ihanetlerini yazamazlar. Yıllardır biat ettikleri bu pislik adam tarafından ellerinden alınmış yazılar var. O nedenle yazamazlar. Bu pislik adam tarafından yapılan suçların bazılarını ortak edilmişlerdir o bakımdan yazamazlar. Zayıf kişilik ürkektir. Zayıf kişilik korkak olur. Zayıf kişilik özeleştirici verecek yetkinlikte değildir. Bu ve benzeri insanlar zayıf kişiliktir.

Salih Hoca'yı (Kemal Bayram) ele alın. Oturup konuşsanız sizden daha fazla konuşur. Hepinizden daha fazla eleştirir. Geçmişte bunları çok yaptı. Ama iş ciddiye bindiği zaman 360 derece döner ve bir önceki söylediklerinin tam tersini söyleyebilir. Avrupa'yı yazacağını yazdı. Yazsın bakalım. Ben Avrupa'yı yazmayacağım. Yazacak yoldaşlar var. Avrupa'yı İrfan Dayıoğlu'ndan okuyacağız.

Mihrac Ural ve çetesinin Avrupa'daki tasfiyeci tavırları dillere destan. Bunlar, Avrupa'da binlerce taraftarı dolandırdı. 400 dolayında yoldaş orta-doğu'dan Avrupa'ya geldi ve hemen tamamı geldiklerinden kısa süre sonra bu örgütlenmeyi terk ettikleri gibi devrimciliği de terk etti. Nedeni çok basit. "Devrimcilik buysa biz devrimci değiliz" dediler. Bu çete, insanları devrimcilikten soğuttu.

Yüzlerce yoldaş, Orta-Doğu'da Mihrac Ural ve çetesinin yanında kaldı. Kapısında nöbet tutanlar oldu. Yıllarca sessiz sedasız itaat ettiler. Hiç inanmamışlardı ama inanıyor gibi tavır almış taraf oluşlardı. Bunlar fırsatını bulur bulmaz ve kendilerini güvende hissettikleri, Avrupa'ya ayak basar basmaz ilk olarak örgütlenme ile ilişkilerini kestiler.

Türkiye'deki kimi eski yoldaşların durumları da bunlardan farklı değil. 30 sene sonra **"bu olaylar neden alevlendi"**

ki diye içten içe bize kızıyorlarmış. Onları anlamak zor olmasa gerek. Korkuyorlar, konuşanlar arttıkça deşifre olacaklarından korkuyorlar. Poliste çözülmüşler ama, aradan bunca zaman geçtikten sonra en yakın çevrelerini bile kandırdıklarını sanarak direndiklerinden bahsediyorlar. Hanımlarına, çocuklarına bile yalan söyleyen, donuna kadar çözülmüş olmalarına karşın **"aslanlar"**

gibi direndiklerinden bahsedenler var. Foyalarının meydana çıkacağından korkuyorlar. Mihrac'a karşı bir şey yazarlarsa, polis ifadelerinin yayınlanacağından korkuyorlar.

Çok iyi biliyorum, bu siteyi takip ettikleri kadar Mihrac Ural'ı da takip ediyorlar. Mihrac'ın, arada bir, bu kişilerin konuşma ihtimallerine karşın aba altından sopa gösteriyor ve onlarda bu mesaj(!) alıp sus pus oluyorlar. Sus pus olanlar Mihrac için değerli bir **"kadım dost"** oluyor ve ayakları yerden kesilinceye kadar övgü'ye mazhar oluyorlar. Akılsız adamlar. Oysa bundan bir kaç sene öncesine kadar bu kişiler için demediği kalmadı. Onlar susuyorlar, konuşmayacaklar, hep susacaklar.

Ali Fuat Çiler gibi olacaklar, Mehmet Yavuz'a taş çıkartırcasına direnecekler.

Neden sustukları söylendiğinde de, **"biz kendimizi kurup orada yazacağız, şunun bunun adamı gibi gözükme istemiyoruz"** diyorlar Nah yazarlar, hiçbir yerde yazmayacaklar. Dün mangalda kül bırakmayanlar, bugün ipe un sermeye çalışıyorlar. Kendi geçmişine değer vermeyen, geçmişine karşı sorumsuz ve kayıtsız davranan,

geçmişini silip süpüren ve fakat yeni bir çizgi de tutturamamış olan bu ve benzeri kişilerin, bu örgütlenmenin tarihinde varsa ki eğer, tüm izlerinin silinip yok edilmesi gerekiyor.

THKP-C (ACİLCİLER) in kısa tarihi, devrim, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bir parçasıdır. Acilciler örgütünün uzun zamandan beri tasfiye edilmiş olması bu gerçeği değiştirmiyor. Mihrac Ural'ın bu tasfiye hareketindeki konumunu ve tasfiyenin her aşamasındaki ihanetlerini üç senedir yazıyoruz. İtiraz eden var mı? Hayır yok.

Bu site, çok önemli bir işlevi hakkıyla yerine getirdi. Bilinmeyenleri, 30 senedir saklanan gerçekleri açığa çıkarttı.

Çok önemlidir. Mihrac Ural'ın yakalandığı zaman Antakya'ya neden götürülmediğini sordu. Cevabı hep beraber okuduk. "Antakya'da deşifre değilmiş"(!) bu cevap bile herşeyi açıklamaya yetiyor aslında. Antakya'da deşifre değildim" diyen Mihrac Ural'ı Antakya'lı yoldaşlarla baş başa bırakıyoruz.

Şubat-Mart 1978 tarihli Samandağ, Havza, Samsun, Bursa, Ankara, İzmir, İstanbul yakalanmalarının iç yüzünü açığa çıkarttık. "**Poliste ser verdim sır vermedim, beyaz kağıt verdim**" diyen Mihrac Ural'ın tek bir fiske bile yemeden tüm örgütü ele verdiğini, poliste "acilcileri ehliileştirmek" için anlaştığını açığa çıkarttık.

Bedri Yağan'a kurulan tuzağın pis ilişkilerindeki rolüne parmak bastık. Hanefi AVCI ve O.Nuri GÜNDEŞ'in anılarında, Kandırılmış ve ucuza kapatılmış Beşir KANMAZ (Şerif) ve Mihrac Ural ortaklığını deşifre ettik.

Ali Çakmaklı olayı zaten biliniyordu. Bilinmeyenlerini de ortaya çıkarttık. Nebil Rahuma olayı tamamen çözülmüştür.

Orta_Doğu'da ve orada katledilen, katlettirilen yoldaşlara kurulan tuzaklar bugün artık gün gibi açıktadır.

Ve bütün bunlar üzerinde inşa edilen Mihrac Ural serveti'nin kanlı yüzünü deşifre ettik.

Mihrac Ural'ın 800 sayfa tutarındaki Çetleşmeleri elimizde duruyor. Bunlardan **edep ve ahlaka** uygun olmayan önemli bölümlerini bu sitede yayınladık.

“Siyah lale”

ile yazışmalarını yayınlamadık. Orada ki diyaloglar utanç vericiydi. Sabahlara kadar hiç tanımadığı kişilere, kendisini ‘

'sekreter

”diye pazarlayıp, Suriye'ye davet ettiği sıcak sohbetler konusundaki uzmanlığına tanık olduk.

Dikkat ettiniz mi? Mihrac Ural hep bir şeye vurgu yaptı durdu. **“anneleri eşleri karıştırıyorlar”** dedi. Okuyucu bu vurgunun nedenini anlamamıştır. İlk defa yazıyorum. Mihrac Ural'ın burada anlatmak istediği, çetleşmelerinde hanımı ile ilgili yazdığı bölümleri yayınlamamızdan korkuyordu ve bütün amacı bunu engellemekti.

Ahlaksız adam. Hiç tanımadığı kişilere (bayanlara) eşi ve kendisi arasında geçen ilişkileri, zıfaf gecesi'ne varıncaya kadar teferruatlıca anlatıyordu.Bunları yayınlamadık.

Kendi blogunda yazan kişilere yönelik yazdığı küçültücü ifadelerin hepsini yayınlamadık. Samimiyetsizliğini göstermek için bir kaç cümle yazmakla yetindik.

Değişik e-post adresleri kullanarak, kendi bloğunda yazan kişiler hakkında, sözüm ona bize bilgi aktardı(!) bunları yayınlayacağımızı sandı. Biz bunları yayınlamış olsaydık, buna karşın yazı yazacak ve bize karşı bu kişileri sözde savunmuş olacak ve onlarla arasındaki **“bağı”**güçlendirilmiş olacaktı. Başvurmadığı yöntem kalmadı. Başarılı olamadı....

Mihrac Ural'ın yapabildiği tek şey, bir kaç tane ufak-tefek adam vasıtasıyla bize saldırmaya oldu. **Ömer ÖDEMİŞ** ve **Zeki BAYTERİN, Mehmet YAVUZ vb** bir iki kişilik zavallı insan ile bizi oyalamaya kalktı. Ne oldu? Ne olacak, sonunda onlardan bir kaçını daha dolandırdı ve işlerine son verdi(!)

Ali Fuat Çiler'i çok yazdım, o bir garip kişilik. Ne o Mihrac'ı sever ne de Mihrac onu... Fakat ne

hikmetse her ikisi de birbirlerini başkalarına karşı korumak içgüdüleriyle hareket ederler. Ali Fuat'ın nasıl yakalandığı ve yakalandıktan sonra ne herzeler yediği bilinmesine karşın **“ben hiç konuşmadım”(!)** demeye devam ediyor. Mihrac Ural'da öyle söylüyor, **“hiç konuşmadı”** diyor(!) Utanmazlar, yalan söylüyorlar ve neden yalan söyledikleri de ikisi arasındaki **“sözleşme”(!)** de gizlidir.

Ali Fuat Çiler'in O.Nuri GÜNDEŞ anlatımlarındaki kod'lar çözülmüştür. Konuşup konuşmamasının da kıymeti harbiyesi kalmamıştır artık. Ama yinede kendisine sorduğumuz sorular cevabını bekliyor.

Mihrac Ural tek başına kalmıştır. Sersefildir. Acınacak haldedir. Peşini bırakmayacağız. Kaçtığı yere kadar kovalamaya devam edeceğiz. Mihrac Ural ihanetinin zaman aşımı yoktur.

THKP-C (ACİLCİLER) örgütünün tasfiyesinde MİT ve Suriye gizli istihbaratı MUHABARAT adına yaptığı başarılı(!) çabalar ona büyük servetler kazandırmış olabilir. Suriye yönetiminin içersinde bulunduğu kriz nasıl aşılr? Şimdiden kestirmek zor olsa da, Mihrac Ural saltanatının uzun sürmeyeceği kesindir.